

سوال 5:- نوشحال خان خٹک

نوشحال خان خٹک، (پښتو ادب کښی) یو لوی شخصیت دی. هغه په سر ای اټو کښی شهباز خان کور پیدا شوې په ۱۰۲۲ هجری کښی. پښتو دیلاجه حتی سومره کار هغه کورې (همره بل هیڅ شاعر نه دی کورې) نوشحال خان په قلم هم استعمال اول او (توری) سره هم مینه و. هغه د بنهار شوقین هم وو. (ادب داسې ادرخ نشته چې هغه یکنی یک نوی کورې په هر مضمون کې کتاب لیکلی په هغوی کښی بازنامه، طب نامه، سوارت نامه وغیره مشهور دی.

(پوهانو په نظر کښی)

(1) دوست محمد خان :-
 دوست محمد خان وای چې دانسانی فکر داسې ادرخ نشته چې خپل شاعرې کښی هغه هغې عطاسی نوی کورې.

(2) میجر اورقی :-
 میجر اورقی وای چې په هغه شاعرې کښی د مغرب شاعرانو په شان، افرهانی ولا او په هر مضمون کې طبع آزمای کورې.

(3) سر اولف کيرو:-

سر اولف کيرو وائي چي نر اوسه د پينتو
زردونو سيني صفه شاعري نقش ده

قاي شاعري

(1) د مغل دياره صي توري وطي
پينتو راته کيرے ويرې سنځلي

په دې شعر سيني خوشحال خان وائي چي
د مغل دياره په جنگ سيني پينتو مخالف او جنگيدو
او د دې وجه پينتانه ته دير خفه شو او
يوسفري صي د صفه خلاف شاعري

Explanation must be
exaggerated

(2) اطاعت د بادشاهه د زمانې په زرد کافر دې

په دې شعر سيني صفه وائي چي د اورنگزيب
اطاعت نه کوي او صفه بادشاهه نه مني خوشحال
وايي چي صفه په زرد کيني د پينتون خلاف
دې نفرت دې او په زرد کافر دې ايمان پکيني
نشته.

(3) چي په زرد پينتون خوشحال بيزي
اورنگزيب صي بادشاهه دې د اسلام

په دې شعر سيني شاعر وائي چي اورنگزيب
د پينتون په ظلم بانتي خوشحال بيزي بادشاهه
تنقيد کوي چي داسي سرې د اسلام بادشاهه
نه دې. زرد صفه خلاف شو.

رزميه شاعري

(1) اتفاق به ڀينٽو کڻي پيدا ٿي
سڀني مارمغل عمر يونان پارو کيو

فوشال خان وائي جي ڀينٽو کڻي اتفاق ٿي
ڪهڙي يوبل سر جڳم جي ٿوي. ته دا يوشاڻ
وي او اتفاق وو ته نو ڪهڙه به مغل ظالمن جنگ
کڻي ڪامياب ٿوي وو.

(2) په جهان رنگياي دي روه ڪارو
يا به وڃي ڪري يا به ڪامران ٿي

دي کڻي فوشال خان جنگ و همت خبر ٿوي.
ڪهڙه وائي جي په جنگ کڻي رنگ او همت سائل
پوار دي. آخر يو نتيجو به (اوري) جي يا به
ڪامياب ٿي او يا به وڃي.

(3) بل هيڻ ليد ٿي په دامڻ کڻي
يا مغل نر مينگه ورت يا ڀينٽون خوار

فوشال وائي جي بله لار ٿي ه پهره کڻي
او مغل ڀينڻ ڪهڙي به جنگي. دواوه يو
ٿاڻ ٿي او سيد جي. يا به مغل ختمگزي او
پيلي او يا به ڀينٽون نو دواوه به نه
يا تي کڻي.

عشقيه شاعري

(1) په درست جهمان به نه وي زما غونډې رسوا بل
درځ توره و بنکلي چې مين واورم به تابل

په دې شعر کېني خوشحال خان وائي چې د هغه
په شان نور ټور رسوا نشته چې هغه
واوري چې د هغه جانان پاتې نور ټورک مين
دي نو هغه بسې توره راوباسي

(2) يا به ستا زلفي ونيسم په لاس کېني
يا به سر ورباندې بالکلم دوه وينايي

خوشحال خان وائي چې هغه دخپل جانان
زلفي نيل خواهي. په دې هکله هغه هم کوشش
کوي يا خوري دوران کامياب شي او يا
په پاتې شي خوشحال د يني خبره پکېني کوي.

(3) يا به سر دخپل ورمينز دوينورنگ کرم
يا بنغل کرم ستا شونډې ملوکي

په دې شعر کېني هم خوشحال خان خيل مينې
الطهار کوي. هغه وائي چې هغه دخپل
جانان شونډې بنگلول خوا خواهي او
هغې ديارا هر سه کوي په شعر کېني دوينو
او شونډو تشيح کوي.

اخلاقي شاعري

(1) که تکیه ده خوشحال دیوہ خدائی ده
چی په بل ئی کوره خه حال لری تکیه

خوشحال خان دتکیه او توکل په هک هکله خبره
کوي هغه وائي چې دانسان بانئ توکل نه
سببي بلکه انسان ته ما پياره چې خدائے بانئ
يقين ساتي. نور په هينج خوش حال هم يقين نه دي
پيارا

(2) Explanation is not up to the mark

مبارش شه بادشاهي لري په زده کسي

خوشحال خان وائي چې انسان ته پياره ده چې
د نورو نيکخواهي لري چې د بل پياره خه سوچ
کوي. داسه کس د پير صفا زده وي او لکه
چې په زده بادشاه وي.

(3) چې محنت په محان قبول کا راحت لوي
رنج او هنج سره دا ووايه (دوايه دي) ترمي

په دي سببي خوشحال د محنت خبره کوي. هغه
وائي چې کم کس محنت کوي نه هغه کاميابي
راحت هغه و خوش را ئي چې محنت وکي. رنج
او درد انسان ته را ئي که هغه محنت نه وي لري

(4) چې دروغ تر خوشي وباسي کله خوله وه
چې رينبنا تر خوشي وباسي خوله هغه

په دې شعر کې خوشحال خان د رښتيا ويل
 اهميت بيانوي. هغوی هغه واي چې رښتيا
 ويل پکار دي په انسان ته. په دروغو خوله
 نه جوړيزي بلکه په رښتيا ويلو په انسان عزت
 جوړيزي.

د خوشحال خان دښتو ادب، سبې وړي په دې
 اهم کردار دي. هغه پښتو ژبې دپاره دې
 نظر کار کړې. د ادب هر اړخ کې شاعر،
 کورې ده او په هر مضمون ليک کوي.
 هغه شاعري لاندې هم دې جوړشو و جذبې
 سره يا دښتو.

6 :- رحمان بابا

رحمان بابا دڀنتر ڙهي تاريخ ڪنبي يو اوجيت
 نوم دي . هغه شاعري دنرينه ، زانان
 زافه او خوانان ٿولو ڪنبي . ديره مقبول
 ده . درحمان بابا ابتدائي ٿونديانتي دير
 معلومات نشو نشته . خو ٿومره مقبوليت
 رحمان بابا نه حاصل دي دومره نور هينج
 شاعر ته نه دي حاصل . هغه ٿولو نه
 زيارت شعرونه دستلو ته اوڀردي دي .
 جي ٿوڪ هغو هغه شاعري لوني هغه ته
 بنولاري جي دارن . وقت شاعري ده .

پوهانو په نظر ڪنبي :-

(1) دوست محمد خان -

دوست محمد خان خيل ڪتاب "رحمان بابا"
 ڪنبي وائي جي درحمان دغزل ڙبه
 عام طور سڌه ديره صفاده ، ساده ده
 او يو رواني ، پڪنبي هغه خيل خيالات
 ديره هه طريقي سڌه بيان ڪري .

(2) سيد رسول رسا -

سيد رسول رسا وائي جي درحمان بابا شاعري
 ٿومره ڳالهه سڀي لوني دومره هغه يو
 نوي اها انڪشاف ڪيري . هر ڳالهه
 نوي معنيٰ ترخ / انز راڻي .

مختلف المذونہ شاعری

(1) سخی مھریو خدائی دوست دی

ولوکان فاسکا

مھر بخیل خدائی دینمن دی

ولوکان زامدا

پہ دی شعر کبھی رحمان بابا وائی جی

مھر سوری تہ بکار دی جی سخاوت کوی

زکہ جی خدائی داسی کس ^{توہین} ہیرے ^{توہین} فوج وی

او چہ کم کس بخیل وی او سخاوت نہ کوی

عقہ خدائی سرہ نژدی نہ شی راتلی

(2) موہ بہ نشی پہ حرص بی قفاعتہ

ای دخت اورنگزیب ناستہ مکر ایہ

پہ دی شعر کبھی رحمان بابا وائی جی

حرصیو انسان دیارہ نقصان لری توکی

مھر خیل حرص نشی پورہ کوی گویا کہ

عقہ اورنگزیب پہ تخت ہم ناست وی نو

عقہ حرص نہ خصمیکبری رکہ دی نہ خان

ساتل بکار دی

(3) کہ خوب انصاف دلاس کبھی درکا

خیل تمہو او ریل اس بہ برابر کھری

پہ دی شعر کبھی شاعر وائی جی کلا

د انصاف کولو پہ خاک کبھی نو بکار دہ

جی بی انصافی سرہ فیصلہ نہ کوی انصاف

کول دبير گران کار دي او بڼار ده
چې خوځ ژور هم انصاف کوي شي
دوره وځي.

(4) دنيا خدا يو څه شيبه ده
خو دمرگ نه وروسته حساب او زور دي

په دې شعر کښې رحمان بابا وايي چې
دنيا فاني ده. دبير کم وضت. مجرعه ده
خو مرم نه پس يو دبير لوي حساب
پاتي دي. ځکه بڼار ده چې هغه حساب
ته ځان تيار ساتل ضروري دي. او خوځ
دنيا کښې ځان ورک نه کي.

(5) زه د عشق په بازار کښې فقير يم
د زو مال سورا مې هېڅ نشته

په شعر کښې رحمان بابا د عشق او روحاني
فکر خبر کوي. هغه ځان ته يو فقير وايي
د خداي منگي او وايي چې هغه د زو
مال څه چې ځان نشته. رحمان بابا د دنيا وي
مال پسې زور کولو ته څه نه کوي او روحاني فکر
دعاسي خپل شاعري کښې کړې ده.

(6) غرور له ځان سره خوځ نه ودي
انسان خاورې کښې نوم پاتي کښي

رحمان بابا وايي چې انسان ته ضرور نه دي
کول بڼار. انسان فاني دي او خاورې شي

خو مرڻ ته پڻ صفه نوم ٿوندي هوندي
 او فلڪ جي ياد هوندي. زڪه بھار ده
 جي ٿوڪ غمزد سره ڪار نه ڪري.

(7) زده دانسان دخدا جي ٿوري رحمانه

~~نوده بان ڪري~~

جي په زده ڪنهن ڪينهن هوندي خدا جي نه اوسي

رحمان بابا وائي جي خدا جي صفه زده ڪه
 ڪي بائي ڪنهن جي ڪم صفا هوندي. ڪم ڪس
 ڪنهن جي ڪينهن هوندي يا غلط صفت هوندي
 تو صفه ڪاڻي ڪنهن خدا جي نه رائي. زڪه
 بھار ده جي فلڪ به ڪان ڪنهن هه
 صفت پيدا ڪي

(8) بي عمل ڪه ڪتاب ڪنهن به سر ڪه شوه

ٿو يا اينهن جي تر نه پيو لاندي ڪتاب دي

رحمان بابا د علم او عمل جو د خبره ڪوي
 صفه وائي جه صرف علم حاصل ڪوله سره
 ڪار نه ڪنهن جو انسان نه بھار ده
 جي صفه علم خيل عمل ڪنهن بھار ده ڪوي
 هني د بھار صرف علم ڪيڻ فائده نه ڪوي.
 علم او عمل جو ڪاڻي بھار دي.

Day: _____

Date: _____

رحمان بابا شاعري ڪنهن يو صفائي او
رواني ره به دنه وجهه ڊپر مقبول شاعر
ڊپ. فوله شاعري ڪنهن دنه او بدنه
او ڊپ. دعام زندگي يو عطاسي ڪوي
زڪه ڪهر انسان ته بنجاري چي دانش
بيڪلي شوي. يو ڊپر مقبول شاعر پارسي
شوي.